

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 27Co/18/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3819201351
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 03. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Alena Záhumenská
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2022:3819201351.3

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Aleny Záhumenskej a sudkýň JUDr. Ľubice Bajzovej a Mgr. Martiny Trnavskej v spore žalobkyne P. proti žalovanej T., o zaplatenie sumy 8.941,16 eur s príslušenstvom, na odvolanie žalobkyne proti rozsudku Okresného súdu Prievidza zo dňa 26. mája 2020, č.k. 10C/7/2019-74, v spojení s uznesením zo dňa 24. augusta 2020, č.k. 10C/7/2019-87, takto

rozhodol:

Odvolací súd odvolanie žalobkyne **o d m i e t a .**

Žalovanej nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobkyni sumu 8.941,16 eur s 5 % ročným úrokom z omeškania od 26.12.2019 do zaplatenia, v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. Výrokom II. konanie o zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 8.941,16 eur od 24.03.2017 do 25.12.2019 čiastočne zastavil. Výrokom III. žalobkyni priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 %, ktoré je povinná zaplatiť jej žalovaná s tým, že o výške tejto náhrady rozhodne súd prvej inštancie samostatným uznesením po právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 451 ods. 1, 2, § 454 Občianskeho zákonníka. V odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala voči žalovanej zaplatenia sumy 8.941,16 eur s príslušenstvom na základe toho, že za žalovanú zaplatila úver, ktorý žalovaná nadobudla v dedičskom konaní po nebohom poručiteľovi I. T., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom dňa XX.XX.XXXX vedenom na Okresnom súde Prievidza pod sp. zn. 14D/87/2015. V priebehu konania vzala podanú žalobu čiastočne späť o zaplatenie 5 % ročného úroku z omeškania zo sumy 8.941,16 eur od 24.03.2017 do 25.12.2019. Na trovách konania uplatnila zaplatený súdny poplatok zo žaloby v sume 466,- eur a trovy právneho zastúpenia. Súd prvej inštancie mal v konaní žalobkyňou za preukázané a žalovanou stranou žiadnym spôsobom nemal za spochybnené, že žalobkyňa za žalovanú zaplatila dlh po poručiteľovi v sume 8.941,16 eur, ktorý však na základe osvedčenia o dedičstve Dnot 181/2015-40 zo dňa 09.09.2015, právoplatnom dňa 25.09.2015 v dedičskom konaní po nebohom poručiteľovi I. T., nar. XX.XX.XXXX, zomrelom dňa XX.XX.XXXX bola povinná zaplatiť žalovaná. Žalovaná je povinná v súlade s cit. ust. § 454 Občianskeho zákonníka vydať žalobkyni bezdôvodné obohatenie v žalovanej sume, keďže žalobkyňa za ňu zaplatila dlh, ktorý bola povinná platiť sama. Omeškanie žalovanej posúdil súd prvej inštancie podľa § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka. Konštatoval, že žalobkyňa po čiastočnom späťvzati žaloby v časti príslušenstva istiny uplatnila voči žalovanej úrok z omeškania od 26.12.2019, t.j. deň nasledujúci po doručení žaloby žalovanej vzhľadom k tomu, že nevedela preukázať, že žalovanú po úplnom zaplatení pohľadávky dňa 23.3.2017 písomnou formou vyzývala k jej zaplateniu. Konštatoval, že žalovaná je povinná z priznanej istiny zaplatiť 5% ročný úrok z omeškania, výška ktorého zodpovedá ust. § 3 Nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z. v znení neskorších predpisov. V časti, v ktorej vzala žalobkyňa podanú žalobu späť, súd konanie podľa § 145 ods. 2 CSP zastavil. O trovách konania súd prvej inštancie rozhodol podľa ust. § 262 ods.

1 a § 255 ods. 1 CSP. Žalobkyňa bola vo veci úspešná, na základe čoho jej priznal nárok na náhradu trov konania v plnej výške 100%.

2. Proti rozsudku podala v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalobkyňa, ktorá dôvodila, že vzhľadom na vykonané dokazovanie a ňou predložené dôkazy sa nestotožňuje s rozhodnutím súdu prvej inštancie. Poukazovala na listinné dôkazy a podania zaslané súdu dňa 13.03.2020 s tým, že opakovane uvádza, že 18.09.2016, ako aj 24.10.2016 vyzývala priamo žalovanú písomnými výzvami, aby jej táto zaplatila dlžnú sumu vo výške 8.941,16 eur, ktorej zaplataenia sa domáhala v konaní, v ktorej časti bola úspešná a súdom prvej inštancie jej bolo vyhovené. Mala za to, že žalovaná bola počnúc dňom 18.09.2016 informovaná o tom, že ju žalobkyňa vyzýva na úhradu žalovanej sumy. O výzvach na zaplataenie žalovanej sumy vedela žalovaná z obdobia septembra 2016, a to nielen písomnými výzvami, ale aj ústne od žalobkyne, ktorá jej to povedala. Mala za to, že pokiaľ žalovaná cielene nepreberala poštu s písomnými výzvami, nemôže to byť na ujmu žalobkyne. Domáhala sa preto priznania úroku z omeškania vo výške 5% ročne zo žalovanej sumy 8.941,16 eur od 18.09.2016 do zaplataenia, a nie tak ako to ustálil súd prvej inštancie od 26.12.2019.

3. Žalovaná sa k podanému odvolaniu písomne nevyjadrila.

4. Krajský súd ako odvolací súd, skôr ako pristúpil k vecnému prieskumu napadnutého rozhodnutia, zisťoval, bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP), či odvolanie bolo podané v zákonom stanovenej lehote, osobou, ktorá je na podanie odvolania oprávnená, ako aj to, či smeruje proti rozhodnutiu (resp. výroku rozhodnutia), proti ktorému je odvolanie prípustné.

5. Právo na súdnu ochranu nie je totiž absolútne a v záujme zaistenia právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti podlieha určitým obmedzeniam. Toto právo, súčasťou ktorého je bezpochyby tiež právo domôcť sa na opravnom súde nápravy chýb a nedostatkov v konaní a v rozhodovaní súdu nižšieho stupňa sa v občiansko-právnom konaní zaručuje len vtedy, ak sú splnené všetky procesné podmienky, za splnenia ktorých občiansko-právny súd môže konať a rozhodnúť o veci samej. Platí to pre všetky štádiá konania pred občiansko-právnym súdom (I ÚS 4/2011).

6. Otázka posúdenia, či sú alebo nie sú splnené podmienky, za ktorých sa môže uskutočniť odvolacie konanie, je otázkou zákonnosti a jej riešenie patrí do výlučnej právomoci odvolacieho súdu.

7. Podľa § 359 CSP odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

8. Podľa § 386 písm. b/ CSP odvolací súd odmietne odvolanie, ak bolo podané neoprávnenou osobou.

9. Citované ustanovenie obmedzuje právo strany podať odvolanie. Toto obmedzenie spočíva v tom, že právo podať odvolanie priznáva strane len v tom prípade, ak bolo rozhodnutie vydané v jej neprospech. Kedy je tomu tak, je už ponechané na výklad súdu. Na strane žalobcu sa zisťuje tzv. materiálna ujma, ktorá sa určuje tým, či vydané rozhodnutie svojím obsahom znevýhodňuje žalobcu, t.j. či právne účinky rozhodnutia zhoršujú jeho právne postavenie (zúžením jeho práv alebo rozšírením jeho povinností) a či pre to u neho existuje možnosť požadovať na súde vyššej inštancie odchyľne rozhodnutie vo svoj prospech. Rozhodnutie bolo vydané v neprospech strany, ak bola strane spôsobená aj len nepatrná ujma. Táto ujma však musí existovať objektívne, nestačí len subjektívne presvedčenie strany, že jej bola ujma spôsobená.

10. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobkyňa sa podanou žalobou pôvodne domáhala od žalovanej zaplataenia sumy 8.941,16 eur s 5% úrokom z omeškania od 24.03.2017 do zaplataenia. V priebehu konania na pojednávaní súdu prvej inštancie konanom dňa 26.05.2020 žalobkyňa prostredníctvom svojho právneho zástupcu zobrala čiastočne žalobu o zaplataenie 5% úroku z omeškania zo sumy 8.941,16 eur od 24.03.2017 do 25.12.2019 späť a uplatnila si úrok z omeškania od 26.12.2019 do zaplataenia. Súd prvej inštancie v časti o zaplataenie 5% úroku z omeškania zo sumy 8.941,16 eur od 24.03.2017 do 25.12.2019 z dôvodu čiastočného späťvzatia napadnutým rozsudkom - výrokom II. zastavil. Predmetom konania po čiastočnom späťvzatí žaloby bola pohľadávka žalobkyne voči žalovanej v sume 8.941,16 eur s 5% ročným úrokom z omeškania od 26.12.2019 do zaplataenia, ktorej zostávajúcej časti bolo napadnutým rozsudkom výrokom I. žalobe vyhovené v celom rozsahu.

11. Preskúmaním napadnutého rozhodnutia odvolací súd dospel k záveru, že ide o rozhodnutie, proti ktorému podala odvolanie neoprávnená osoba v zmysle § 386 písm. b/ CSP.

12. Na strane žalobkyne napadnutým rozsudkom súdu prvej inštancie v spojení s opravným uznesením nevznikla žiadna ani len nepatrná ujma.

13. Súd prvej inštancie rozhodol správne, keď vo výroku II. čiastočne zastavil konanie, a to v zmysle úkonu žalobkyne a vo výroku I. bolo žalobe žalobkyne po čiastočnom späťvzatí žaloby v celom rozsahu vyhovené. Napadnutým rozsudkom výrokom I. súd prvej inštancie plne vyhovel žalobkyni, teda jej nebola spôsobená žiadna ujma na jej právach, ktorá by odôvodňovala podanie odvolania.

14. O náhrade trov odvolacieho konania bolo potrebné rozhodnúť podľa § 256 ods. 1 per analogiam a § 262 ods. 1 v spojení s § 396 ods. 1 CSP, keďže výsledok odvolacieho konania, obdobný jeho zastaveniu, zaviniła žalobkyňa podaním odvolania ako neoprávnená osoba.

15. V danom prípade odvolací súd žalovanej, ktorá bola v odvolacom konaní pasívna, nevykonala žiaden procesný úkon, náhradu trov odvolacieho konania nepriznal, nakoľko jej žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

16. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).